

РЕШЕНИЕ

№ 14844

гр. София, 09.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 170 СЪСТАВ, в публично заседание на девети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: РОЗАЛИНА Г. БОТЕВА

при участието на секретаря ПЕТЯ АСП. ПЕТРОВА
като разглежда докладваното от РОЗАЛИНА Г. БОТЕВА Гражданско дело № 20221110101965 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба, подадена от „Д*****“ ЕАД против ******, с която е предявен осъдителен иск с правно основание по чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ вр. чл. 49, ал. 1 ЗЗД.

С определение № *****/ 17.02.2023г. съдът е конституирал “*****” АД като трето лице- помагач на страната на ответника *****.

В настоящото производство е приет за съвместно разглеждане предявеният, в условията на евентуалност обратен иск вреди вследствие на неизпълнени на договорно задължение на ответника по обратния иск, с правно основание по чл. 82 ЗЗД.

Ищецът извежда съдебно предявените субективни права при твърдения, че между него и собственика на л.а. м. “*****” е бил сключен договор за застраховка “Каско+”, с предмет л.а. м. “*****”, с период на застрахователно покритие с период на застрахователно покритие от 23.08.2020г. до 22.08.2021г. В исковата молба са наведени доводи, че в срока на застрахователното покритие на договора, на 27.10.2020г. е настъпило застрахователно събитие- пътно- транспортно произшествие (ПТП), при което застрахованият лек автомобил, движейки се по бул. “Симеоновско шосе” в гр. София, преминал през дупка, намираща се на пътното платно, която не била обезопасена и обозначена, в резултат на което на превозното средство били нанесени вреди. За настъпилото застрахователно събитие пред застрахователя било подадено уведомление, въз основа на което било образувана щета № ***** на 27.10.2020г. След извършен оглед и оценка на щетите по увреденото МПС от експерти, с ликвидационен акт било одобрено изплащането на застрахователно

обезщетение на стойност 316,50 лева. На 25.11.2020г. посочената сума била платена на доверен сервиз- „Витоша ауто“ ЕООД.

Ищецът развива съображения, че ответникът стопанисвал общинските пътища и се грижел за поддръжката им. Според ищеца лицата, на които ответникът бил възложил да поддържат общинските пътища не били изпълнили задълженията си за обезопасяване и сигнализиране за извършени изкопни работи, което обуславяло ангажирането на гаранционно- обезпечителната отговорност на ответника.

При изложените фактически твърдения ищецът моли съда да постанови решение, с което да осъди ответника да плати сумата 381,50 лева, представляваща регресно вземане за платено застрахователно обезщетение по щета, образувана при ищеца под номер № ***** за застрахователно събитие- ПТП, настъпило на 27.10.2020г., в гр. София, в резултат на виновно противоправно поведение (бездействие) на служител на ответника във връзка със стопанисването, поддържането и ремонтването на общинската пътна мрежа. Претендира присъждането на законна лихва и разноски.

В срока и реда по чл. 131 ГПК ответникът е подал отговор на исковата молба, с който се изразява становище за неоснователност на предявения иск. Същият оспорва да съществува застрахователно правоотношение между ищеца и собственика на увредения автомобил. Посоченото възражение е обосновано с аргументи, че договорът не бил подписан от застрахованото лице. На следващо място, ответникът оспорва настъпването на покрит риск. В отговора са развити съображения, че ответникът е изпълнил задължението си да стопанисва общинския път, като е положил грижи за поддръжката му и осигуряването на безопасно движение по него. В отговора са релевирани доводи, че по силата на сключен договор № СО19- ДГ- 55- 431/ 24.06.2019г., ***** възложила поддръжката на процесния пътен участък на „*****“ АД. На 23.10.2020г. бил съставен Констативен протокол от XVI месец за обект: Зона 1-ва, район „Лозенец“, бул. „Симеоновско шосе“, в участъка от ул. „Никола Габровски“ до Софийски околоръстен път, в който била констатирана липсата на пътни неравности, дупки и пропадания. Ответникът оспорва предявения иск и по размер.

В отговора е релевирано възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от водача на увредения автомобил.

В обобщение, ответникът счита предявеният иск за неоснователен и моли за постановяване на решение, с което същият да бъде отхвърлен.

Съдът, като съобрази доводите на страните и обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа страна следното:

На 12.08.2020г. между ищеца и собственика на увредения автомобил е сключен

договор за застраховка “Каско”, за който е съставена застрахователна полица № *****, с предмет л.а. м. “*****”, с период на застрахователно покритие 23.08.2020г. до 22.08.2021г.

От представения ликвидационен акт по процесната щета се установява, че на застрахования е определено застрахователно обезщетение в размер на сумата 316,50 лева.

От възложително писмо от 29.10.2019г. се установява, че застрахователят е възложил извършването на ремонтни дейности по автомобила на “Автосервиз Витоша ауто” ООД.

За установяване на механизма на деянието, причинените вреди и причинната връзка между механизма на деянието и настъпилите вреди пред настоящата инстанция е назначена съдебно-автотехническа експертиза (CATE), съгласно заключението на която механизма на деянието е следния: на 27.10.2020г. л.а. м. “*****” се движел по бул. “Симеоновско шосе” в гр. София и преминал през необезопасена и необозначена дупка на пътното платно. Всички увреждания по автомобила се намират в пряка причинна връзка с механизма му. Средната пазарна стойност на вредите е 317,72 лева, а размерът на ликвидационните разноски е между 15 лева и 25 лева.

При проведен разпит на вещото лице в открито съдебно заседание на 21.04.2023г. експертът е посочил, че уврежданията по процесния автомобил са в гумата и джантата, като такъв тип увреждания могат да настъпят при съприкосновение с бордюр, както и при всякакво преминаване през неравност върху или извън пътното платно. Предвид факта, че джантата е алуминиева, със степен на увреждане- боя, експертът сочи че вероятно е настъпило съприкосновение между външната повърхност на детайла и ръба на дупката.

Съдът счита, че заключението на вещото лице следва да бъде кредитирано. Същото е компетентно, безпристрастно, даващо отговор на поставената задача в пълнота.

При така установената фактическа обстановка, съдът прие за установено следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ, с плащането на застрахователно обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне, срещу възложителя по повод неизпълнение на възложената от него работа на трети лица, при или по повод на която са възникнали вреди.

За възникване на регресното вземане в настоящия случай е необходимо да се установят следните факти: да е сключен договор за имуществено застраховане между ищеца и водача на увредения автомобил, в срока на застрахователното покритие на който и в следствие на виновно и противоправно поведение на ответника

(бездействието на негов служител във връзка със стопанисването, поддържането и ремонтването на общински пътища) да е настъпило застрахователно събитие, което представлява покрит риск, като в изпълнение на договорното си задължение ищецът да е изплатил на застрахования застрахователно обезщетение в размер на действителните вреди. Съобразно правилата за разпределение на доказателствената тежест ищецът следва да установи горепосочените обстоятелства, а в тежест на ответника е да докаже, че е погасил претендираното вземане. По наведеното възражение за съпричиняване в тежест на ответника е да докаже наличието на поведение на застрахования водач на МПС, което да е допринесло за настъпване на вредите.

Спорни по делото са сключен ли е договор за застраховка "Каско" между ищеца и собственика на увредения автомобил; обстоятелствата какъв е механизма на застрахователното събитие, дали то е настъпило в причинна връзка с противоправното поведение на служител на ответника, респ. какъв е размерът на действителното претърпените вреди.

Механизмът на ПТП се установява от събраните по делото писмени доказателствени средства- уведомление за настъпило застрахователно събитие и от заключението на САТЕ. От същите се установява, че застрахователното събитие е настъпило в гр. София на 27.10.2020г., като застрахованият при ищеца автомобил марка "*****" се е движил по бул. "Симеоновско шосе" и преминал през необозначена и небезопасна дупка на пътното платно, от което са настъпили щети на автомобила. В подкрепа на изложеното е и заключението на вещото лице по допуснатата САТЕ, което следва да бъде ценено като безпристрастно и компетентно изготвено, съгласно което вредите са причинени в резултат на попадане в дупка и от което се установява механизъм, идентичен с описания от свидетеля. От заключението на САТЕ се установява и, че уврежданията на лекия автомобил се намират в пряка причинна връзка с механизма на ПТП.

Противно на изложеното в отговора в мотивите към т. 2а на Тълкувателно решение № 1/07.03.2019 г. по тълк. д. № 1/2018 г. на ОСТК на ВКС, е посочено, че липсата на съгласие, по смисъла на чл. 26, ал. 2 пр. 2 ЗЗД, като основание за нищожност на застрахователния договор "Гражданска отговорност" на автомобилистите, не може да се изведе еднозначно в хипотезата на неположен подпис на някоя от страните, поради което и правните последици на този вид недействителност няма да настъпят. Формалното отсъствие на подпис в застрахователната полица, като несъобразено с императивното изискване за форма на застрахователния договор за застраховка "Гражданска отговорност", установено с чл. 344, ал. 1 КЗ, може да обективира и липсата на съгласие за неговото сключване, но характерът на този договор- абсолютна търговска сделка и разпоредбата на чл. 343, ал. 2 КЗ, препращащи към разпоредбите на ТЗ и ЗЗД, за неуредените в кодекса случаи,

дават основание да се приеме, че в сочената хипотеза ще е приложимо общото правило на чл. 293, ал. 4 ТЗ.

Действително, Тълкувателното решение - с посочената разпоредба на чл. 293, ал. 4 ТЗ - визира възможността за валидно сключен застрахователен договор и без наличие на единна писмена форма. В мотивите към т. 2а, обаче, достатъчно ясно се извежда възможността неподписването на застрахователния договор да обективира нищожност, поради липса на форма за действителност - в която хипотеза единствено намира приложение чл. 293, ал. 3 ТЗ, но при наличие на съгласие. Съгласно същата разпоредба, страната не може да се позовава на нищожност (поради неспазена форма за действителност), ако от поведението □ може да се заключи, че не е оспорвала действителността на изявлението.

В практиката на Върховен касационен съд еднозначно се приема, че прието от застрахователя плащане на застрахователна премия, изпратени от същия данни към Информационния център на Гаранционен фонд, съгласно чл. 294, ал. 1 КЗ (отм.), съответно чл. 573, т. 1 КЗ нов, както и действия по образуване на щета, на основание застрахователни договори, неносещи подпис на застраховащ, съставляват действия по неоспорване на сключването им, съгласно чл. 293, ал. 3 ТЗ (така решения по т. д. № 3135/15 г. на II т. о., т. д. № 95/2011 г. на II т. о., т. д. № 348/2012 г. на I т. о. на ВКС и др.). Поведението на всяка от насрещните страни, обективизирано по преждепосочения начин и конкретно- в заплащането, съответно получаването на застрахователна премия, демонстрира съгласие, необективизирано в писмена форма, поради което се касае именно за хипотезата на чл. 293, ал. 3 ТЗ. В т.см. решение № 50090 от 26.09.2022г. на ВКС по т.д. № 1157/ 2021г., I т.о., ТК.

Конкретиката на случая сочи, че застрахованият е заплащал застрахователни премии, като ищецът е приел плащанията и е подал информация за сключването на договора в ИЦ на ГФ информация, образувал е щета и е платил застрахователно обезщетение, без оспорване действителността на договора. Посочените действия демонстрира съгласие, необективизирано в писмена форма. В светлината на изложеното, в случая е налице хипотезата на чл. 293, ал. 3 ТЗ, поради което между ищеца и собственика на увредения автомобил е възникнало застрахователно обезщетение въз основа на договор за застраховка "Каско".

Неоснователно е възражението, че не е съставен протокол за ПТП. В чл. 125, т. 1- 8 ЗДвП са регламентирани случаите, в които службите за контрол на Министерството на вътрешните работи (МВР) посещават задължително мястото на пътнотранспортното произшествие. Процесният случай не попада сред регламентиранияте хипотези на задължително посещение на мястото на ПТП от органите на МВР. Наред с това, съгласно чл. 6, ал. 1 Наредба № ІЗ- 41 от 12.01.2009г. за документите и реда за съставянето им при пътнотранспортни произшествия и реда за

информирани между МВР, КФН и Информационния център към Гаранционния фонд, издадена на основание чл. 125а, ал.2 от ЗДвП и чл. 294, ал. 7 от КЗ (отм.), не се посещават от органите на МВР- „Пътна полиция” и не се съставят документи за: 1. повреди на МПС, възникнали в резултат на природни бедствия; 2. пожар на МПС; 3. повреди на МПС, възникнали в паркирано състояние; 4. повреди на МПС, които не са причинени от друго ППС; 5. повреди по стъклата на автомобила. Процесният случай попада в приложното поле на хипотезата по т. 4. Освен това, се касае за ПТП с един участник, при което автомобилът може да продължи движението си на собствен ход, поради което по аргумент от противното от чл. 125, т. 8 ЗДвП не е задължително за ПТП да бъде съставен протокол. Следователно в случая липсва задължителна форма за доказване на настъпване на ПТП.

Неоснователни са доводите на ответника, че е положил всички дължими усилия при изпълнение на законовото си задължение, след като пътят е бил в такова състояние, че върху него е имало дупка. Поради това се касае за бездействие на длъжностни лица, на които Общината е възложила изпълнението на очертаните по-горе задължения, което обуславя отговорността на Общината спрямо увреденото лице на основание чл. 49 ЗЗД.

В обобщение, по делото се доказва пълно и главно, че ПТП е настъпило при описания в исковата молба механизъм, като получените вреди са в пряка причинни-следствена връзка с механизма на ПТП.

Съгласно разпоредбата на чл. 31 Закона за пътищата (ЗП), изграждането, ремонтът и поддържането на общинските пътища се осъществяват от общините. Лицата, които стопанисват пътя, следва да го поддържат в изправно състояние, да сигнализират незабавно препятствията по него и да ги отстраняват във възможно най-кратък срок, като в рамките на населените места служби за контрол, определени от кметовете на общините, контролират изправността и състоянието на пътната настилка, пътните съоръжения и пътната маркировка – арг. чл. 167, ал. 1 и ал. 2, т. 1 ЗДвП. В настоящия случай с оглед установената фактическа обстановка несъмнено е, че ПТП е настъпило поради наличието на необезопасена и несигнализирана дупка на пътното платно, съществуването на която се дължи на противоправното и виновно (съобразно презумпцията, регламентирана в разпоредбата на чл. 45, ал. 1 ЗЗД) бездействие на служител на ответника, който в нарушение на горепосочените законови разпоредби не е изпълнил възложеното му задължение да стопанисва надлежно пътното платно и да го поддържа в изправно състояние, а при наличие на препятствие на него- да го обозначи.

Възражението за съпричиняване на ответника е неоснователно. Съгласно разпределението на доказателствената тежест, в тежест на ответника е вменено да докаже наличието на виновно поведение на пострадалия, обусловило съпричиняване

на вредоносния резултат, каквито в случая не са посочени.

Според чл. 400 КЗ, при вреди на имущество обезщетението не може да надвишава действителната стойност на причинените вреди. Съгласно чл. 15, ал. 4 Наредба № 24 от 8.03.2006г. обезщетението за вреди на моторни превозни средства се определя по методиката за уреждане на претенции за обезщетение на вреди, причинени на моторни превозни средства, съгласно приложения № 1- 6.

Методиката за уреждане на претенции за обезщетение на вреди, причинени на МПС по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" по Наредба № 24 от 8.03.2006 г. на КФН, съгласно чл. 4 от нея, представлява указание за изчисляване на размера на щетата на МПС в случаите когато обезщетението се определя от застрахователя, на когото не са представени фактури за извършен ремонт в сервиз - в т.см. решение № 52 от 8.07.2010г. по т. дело № 652/ 2009г. на ВКС, ТК, I т.о; решение № 109/ 14.11.2009г. по т.д. № 870/ 2010г., решение № 153/ 22.12.2011г. по т.д. № 896/ 2010г.; решение № 209 от 30.01.2012г. на ВКС по т. д. № 1069/ 2010г ., II т.о., с което на материалноправния въпрос относно за приложимостта на утвърдената с Наредба № 24/ 08.03.2006г. на КФН Методика към имуществената застраховка "Каско на МПС" и значението ѝ за размера на дължимото от застрахователя застрахователно обезщетение е даден отговор, че *"Методиката по Наредба № 24/ 08.03.2006г. на КФН не е задължителна, а съставлява указание относно начина на изчисляване на размера на щетата на МПС от застрахователя в случаите, когато на същия не са представени надлежни доказателства (фактури) за извършен ремонт на МПС в сервиз и когато застрахователното обезщетение се определя по експертна оценка. Даденото в този смисъл разрешение важи както за обезщетението по чл. 226 КЗ, така и при иск по чл. 213 КЗ"*. При изчисляване на обезщетението не следва да се прилага и коефициента на овехтяване. В т.см. решение № 79 от 2.07.2009г. на ВКС по т.д. № 156/ 2009г., I т.о: *„Размерът на застрахователното обезщетение се определя в рамките на договорената застрахователна стойност на имуществото, съобразно доказвания размер на претърпяната вследствие застрахователното събитие вреда, който не може да надхвърля действителната стойност на увреденото имущество, определено по пазарната му стойност. При изчисляване размера на обезщетението не следва да се прилага коефициент за овехтяване, тъй като последният е инкорпориран в самата застрахователна стойност"*; решение № 6 от 2.02.2011г. на ВКС по т.д. № 293/ 2010г ., I т.о. Обезщетението по имуществена застраховка се определя в рамките на договорената максимална застрахователна сума, съобразно стойностния еквивалент на претърпяната вреда, който не може да надхвърля **действителната стойност** на увреденото имущество, определена като **пазарната му стойност към датата на увреждането**. Нормата на чл. 400 КЗ във връзка с чл. 203 ал. 2 КЗ във връзка с ал. 4 КЗ, изрично урежда, че когато между страните по застрахователни договор не е уговорено друго, то обезщетението се дължи по действителната стойност на

увреденото имущество, като за такава се смята стойността, срещу която вместо него може да се купи друго със същото качество (ал. 2) , т.е по пазарната му стойност. В тази насока ВКС се е произнесъл и в решение № 115 от 9.07.2009 г. на ВКС по т. д. № 627/2008 г., II т. о., ТК и решение № 209 от 30.01.2012 г. на ВКС по т. д. № 1069/2010 г., II т. о., ТК. Конкретиката на случая сочи, че действителната стойност на увреденото имущество е 317,72 лева, а ищецът е платил застрахователно обезщетение в размер на 316,50 лева. Следователно на ищеца следва да бъде присъдата по- малката от двете суми- 316,50 лева, в какъвто размер е платеното от ищеца обезщетение. Към посочената сума следва да се прибавят направените от ищеца ликвидационни разноси в размер на 15 лева. Предвид изложеното предявеният иск е основателен до сумата 331,50 лева. В частта над сумата 331,5 лева до сумата 381,50 лева предявеният иск следва да бъде отхвърлен.

В обобщение, от събраните доказателства по делото се установи, че са налице всички юридически факти, предвидени в хипотезата на [чл. 411 КЗ](#), което обуславя извод за основателност на иска и неговото уважаване.

По отношение на обратния иск:

Основателността на главния иск е процесуалното условие, при чието събдяване съдът дължи произнасяне по евентуалния иск по чл. 79, ал. 1 вр. чл. 82 ЗЗД на ***** срещу ***** АД, приет за съвместно разглеждане с определение № 8822 от 06.04.2022г.

Ищецът ***** субективните си права при твърдения, че между него и ***** АД е бил сключен договор № СО19- ДГ- 55- 431/ 24.06.2019г., с предмет дейности по поддръжка и текущ ремонт на уличната мрежа в района, в който е настъпило процесното събитие. Същият релевира твърдения, че ответникът не изпълнил задължението си да поддържа пътната мрежа, в резултат на което претърпял имуществени вреди, под формата на претърпяна загуба.

При изложените твърдения ищецът по обратния иск моли съда да постанови решение, с което да осъди ***** АД да плати сумата 381,50 лева.

Ответникът по обратния иск е подал отговор, в който се изразява становище за неоснователност на същия. Поддържа, че е изпълнил произтичащите от договора задължение и е извършил необходимите дейности по абонаментна поддръжка на посочения в Приложение № 6 от договора участък по бул. „***** път“.

В обобщение ответникът по обратния иск счита същия за неоснователен и моли съда да постанови решение, с което да отхвърли същия.

Съгласно правилата за разпределение на доказателствената тежест, в тежест на ищеца по обратния иск е да докаже, че с ответника ***** АД е бил обвързан от валидно правоотношение по договор за изработка, по който посоченото дружество е следвало да изпълни конкретна работа, че неизпълнението на същата е

причинило на ищеца имуществени вреди в претендирания размер.

В тежест на ответника по обратния иск е да докаже, че е изпълнил точно възложената му по договора работа, съответно, че е заплатил претендираната сума.

Като титуляр на правото на собственост ищецът ***** е възложил поддържането и текущия ремонт на уличната мрежа и пътните съоръжения на територията на общината - Зона I, включваща район Витоша, на основание сключен договор за обществена поръчка. Съгласно представения договор № *****/ 24.06.2019г., възложителят възлага, а изпълнителят се задължава да извършва на територията на Зона I, включваща район Витоша, дейностите по поддържане и текущ ремонт на уличната мрежа и пътните съоръжения, като според чл. 1, ал. 2 от договора. в дейностите се включват дейностите по текущ ремонт и поддържане на пътните настилки на цялата улична мрежа в границите на определената в договора зона. Следва да се приеме, че участъкът от пътя, където е настъпило процесното транспортно произшествие попада в обхвата на договора, като време на действие (48 месеца, считано от регистрационни индекс) и място на действие, което изисква извършване на всички необходими дейности за поддържане на пътя. Съгласно договора текущото поддържане включва и ремонт на разрушения по пътното платно (дупки, пукнатини, ръбове). Ето защо ответника по обратния иск отговаря за поддържането на пътя, където е настъпило процесното ПТП, съответно следва да отговаря пред възложителя, ако той претърпи вреди от некачественото поддържане на пътя. В случая изпълнителят не е изпълнил всички свои задължения по договора, след като е допуснал наличието на небезопасна дупка на пътната настилка, в която е пропаднал автомобилът и така е настъпило процесното ПТП. От друга страна с настоящото решение главният иск против общината е уважен и същата е осъдена да заплати платеното вече застрахователно обезщетение. В този смисъл съдът приема, че е налице и втората предпоставка за възникване на претендираното право на обезщетение. В случая не се касае до хипотеза, изискваща възлагане на всяка дейност по поддръжка на пътя, поради което за изпълнителя е съществувало задължение да поддържа пътния участък изправен и удостоверяванията в представения протокол не освобождават същия от отговорност.

Следователно, в полза на ответната община съществува вземане за обезщетение от неизпълнение на задълженията по договора, съответно ответникът по обратния иск на свой ред следва да бъде осъден да заплати на ***** обезщетението, което ще плати общината на застрахователя. Ето защо следва да се постанови решение, с което осъдителният иск против "*****" АД се уважи за сумата до която е уважен иска на застрахователя, както и за дължимите разноски за неговото разглеждане, на които ответната община бъде осъдена с решението.

По отношение на разноските по делото:

При този изход на делото, право на разноски, има ищецът по главния иск, на когото следва да се присъдят направените разноски, съобразно уважената част от исквете.

Ответникът по обратния иск не претендира разноски и не е представил доказателства да е направил такива.

Мотивиран от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ***** с адрес: гр. София, ул. „*****“ № 33, да заплати на „Д*****“ ЕАД, с ЕИК *****, сумата 331,50 лева, представляваща регресно вземане за платено по застрахователна полица № ***** застрахователно обезщетение по щета, образувана при ищеца под номер ***** за ПТП, настъпило на 27.10.2020г. в гр. София, в резултат на виновно противоправно поведение (бездействие) на служител на ответника във връзка със стопанисването, поддържането и ремонтирането на общинската пътна мрежа, ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исквата молба- 14.01.2022г., до окончателното плащане на сумата, на основание по чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ вр. чл. 49, ал. 1 ЗЗД, като

ОТХВЪРЛЯ предявеният иск в частта над сумата 331,50 лева до сумата 381,50 лева, като неоснователен.

ОСЪЖДА ***** с адрес: гр. София, ул. „*****“ № 33, да заплати на „Д*****“ ЕАД, с ЕИК *****, сумата 43,45 лева, представляваща направени в първоинстанционното производство разноски, съобразно уважената част от иска, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК.

Решението по главния иск е постановено при участието на „*****“ АД като трето лице помагач на страната на *****.

ОСЪЖДА „*****“ АД, с ЕИК *****, да плати на ***** с адрес: гр. София, ул. „*****“ № 33, сумата 331,50 лева, регресно вземане за платено застрахователно обезщетение по щета, образувана при „Д*****“ АД под номер ***** за застрахователно събитие-ПТП, настъпило на 27.10.2020г. в гр. София, в резултат на виновно противоправно поведение (бездействие) на служител на ответника във връзка със стопанисването, поддържането и ремонтирането на общинската пътна мрежа, както и сумата 43,45 лева, представляваща разноски по главния иск, на основание чл. 82 ЗЗД, при условие че същите суми бъдат заплатени от ***** с адрес: гр. София, ул. „*****“ № 33 на „Д*****“ ЕАД, с ЕИК *****

ОСЪЖДА „*****“ АД, с ЕИК ***** да плати на ***** с адрес: гр. София, ул. „*****“ № 33, сумата 130,34 лева, представляваща направени в производството по обратния иск разноси, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____